

UOHSX00154EP

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0099/2023/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-37075/2023/163

Brno 29. 9. 2023

V řízení o rozkladu ze dne 7. 8. 2023 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Správa železnic, státní organizace**, IČO 70994234, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0132/2023/VZ, č. j. ÚOHS-27419/2023/500, vydanému dne 20. 7. 2023 ve správním řízení ve věci možného spáchání přestupku ve smyslu § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů výše označeným obviněným v souvislosti s veřejnými zakázkami
 - **„Rekonstrukce Negrelliho viaduktu“**, která byla zadávaná v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 23. 9. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 9. 2016 pod ev. č. 646437, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 190-342651, ve znění pozdějších oprav, a
 - **„Rekonstrukce Negrelliho viaduktu (realizace prací dle ZL č. 29, 64 a 74)“**, která byla zadávána na základě výzvy k podání nabídky ze dne 29. 9. 2019 na základě výjimky dle § 158 odst. 1 zákona mimo zadávací řízení a na kterou byla dne 22. 11. 2019 uzavřena smlouva o dílo č. E618-S4278/2019 mezi obviněným a společníky společnosti „Společnost Negrelliho viadukt“, tj. společností HOCHTIEF CZ a.s., IČO 46678486, se sídlem Plzeňská 16/3217, 150 00 Praha 5; společností STRABAG Rail a.s., IČO 25429949, se sídlem Železničářská 1385/29, 400 03 Ústí nad Labem; a společností AVERS, spol. s r.o., IČO 41190840, se sídlem Michelská 240/49, 141 00 Praha 4,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0132/2023/VZ, č. j. ÚOHS-27419/2023/500 ze dne 20. 7. 2023

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

I. Postup obviněného v souvislosti s veřejnými zakázkami

1. Obviněný – Správa železnic, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha, (dále jen „**zadavatel**“ nebo „**obviněný**“) – zahájil dne 23. 9. 2016 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále jen „**ZVZ**“)¹ za účelem zadání veřejné zakázky „Rekonstrukce Negrelliho viaduktu“, přičemž toto oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 9. 2016 pod ev. č. 646437, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 190-342651, ve znění pozdějších oprav (dále jen „**veřejná zakázka č. 1**“).
2. Dle čl. 4. „Účel a předmět plnění veřejné zakázky“ dílu 1 „Požadavky a podmínky pro zpracování nabídky“ části 2 „Pokyny pro dodavatele“ zadávací dokumentace (dále jen „**část 2 zadávací dokumentace**“) je předmětem veřejné zakázky „*zhotovení stavby ‚Rekonstrukce Negrelliho viaduktu‘, jejímž cílem je odstranění nevyhovujícího stavu historických mostních objektů památkově chráněného viaduktu a zajištění závazných parametrů modernizované trati. Jedná se především o prostorovou průchodnost UIC GC, přechodnost traťové třídy zatížení D4, úpravy geometrických parametrů koleje odstraňující lokální omezení rychlosti, zajištění dostatečné kapacity dráhy, dodržení hygienických limitů hluku a vibrací, nahrazení nevyhovujících konstrukcí a zařízení. (...) Rozsahem díla ‚Rekonstrukce Negrelliho viaduktu‘ je rekonstrukce 15 samostatných mostních objektů a dalších objektů železniční a související infrastruktury (...): zejména železničního spodku, svršku, trakčního vedení, sdělovacího, zabezpečovacího a energetického zařízení, dále úpravy dotčených stávajících pozemních objektů, inženýrských sítí a zařízení, které vyplynuly z charakteru rekonstrukce této liniové stavby.*“

¹ Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění ZVZ k okamžiku zahájení zadávacího řízení.

3. Dle „Schvalovacího protokolu projektu“ ze dne 24. 8. 2015 (dále jen „**schvalovací protokol projektu**“) se celkové investiční náklady stanovují ve výši 1 443 478 000 Kč bez DPH s odůvodněním, že původně záměr projektu byl schválen s investičními náklady stavby ve výši 998 637 000 Kč bez DPH, přičemž „[k]e zvýšení investičních nákladů dochází při další přípravě stavby z důvodu zpřesnění jejího technického řešení oproti předpokladům daným schváleným záměrem projektu. Na základě provedeného podrobného restaurátorského a stavebně-technického průzkumu bylo nutno korigovat odhad stavu konstrukce mostů provedený v přípravné dokumentaci. Stav zastižený průzkumy se ukázal významně horší oproti stavu odhadovanému.“
4. Dne 30. 3. 2017 obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem – „Společností Negrelliho viadukt“, tj. obchodní společností HOCHTIEF CZ a.s., IČO 46678486, se sídlem Plzeňská 16/3217, 150 00 Praha 5; obchodní společností STRABAG Rail a.s., IČO 25429949, se sídlem Železničářská 1385/29, 400 03 Ústí nad Labem; a obchodní společností AVERS, spol. s r.o., IČO 41190840, se sídlem Michelská 240/49, 141 00 Praha 4, kteří uzavřeli dne 30. 11. 2016 Smlouvu o společnosti (dále jen „**vybraný dodavatel**“) – „Smlouvu o dílo na zhotovení stavby“ č. E618-S-2046/2017 (dále jen „**smlouva o dílo č. 1**“), v níž byla sjednána cena díla ve výši 1 045 802 162,06 Kč bez DPH a lhůta pro dokončení stavebních prací v délce 33 měsíců ode dne zahájení stavebních prací.
5. K uvedené smlouvě bylo během stavebních prací uzavřeno celkem 21 dodatků. V důsledku těchto dodatků ke smlouvě č. 1 došlo k navýšení původní ceny díla na částku 1 377 081 173,27 Kč bez DPH. Uvedené dodatky byly důsledkem změnových listů stavby (změnových listů stavby bylo celkem 110).
6. Obviněný vyzval „Výzvou k podání nabídky na podlimitní veřejnou zakázku“ ze dne 29. 9. 2019 uveřejněnou dne 2. 10. 2019 na profilu zadavatele vybraného dodavatele k podání nabídky na veřejnou zakázku „*Rekonstrukce Negrelliho viaduktu (realizace prací dle ZL č. 29, 64 a 74)*“, přičemž předmětem uvedené veřejné zakázky byla realizace stavebních prací dle změnových listů č. 29, 64 a 74, k čemuž obviněný doplnil, že „[p]ráce se skládají z broušení kleneb, odsolení kamenů a antigraffiti ochrany, injektáže cihelných kleneb v prostoru Autobusového nádraží Praha Florenc a oblouků z žulových kamenů nad řečištěm řeky Vltavy“ (dále jen „**veřejná zakázka č. 2**“).
7. V předmětné výzvě k podání nabídky byla předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 2 stanovena na 147 280 000 Kč bez DPH. Obviněný zde rovněž uvedl, že „*zadávatel tuto veřejnou zakázku při výkonu relevantní činnosti ve smyslu ustanovení § 153 odst. 1 písm. f) zákona (...). V souladu s ustanovením § 151 odst. 1 zákona je tato zakázka sektorovou veřejnou zakázkou a zadavatel tuto podlimitní veřejnou zakázku, v souladu s ustanovením § 158 odst. 1, nezadávatel v zadávacím řízení podle zákona. (...) S ohledem na charakter stavby, tedy rekonstrukci památkově chráněného mostu, není možné, aby část prací, které jsou velmi specifického charakteru, prováděl další, dodatečně vybraný dodavatel.*“
8. Dne 22. 11. 2019 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem „Smlouvu o dílo na zhotovení stavby“ č. E618-S-4278/2019 (dále jen „**smlouva o dílo č. 2**“), v níž byla sjednána cena 147 279 470 Kč bez DPH a lhůta pro dokončení díla v délce 8 měsíců ode dne zahájení stavebních prací. K uvedené smlouvě byl dne 22. 4. 2020 uzavřen dodatek č. 1 a dne 4. 1. 2021 dodatek č. 2.

9. Pro detailní vymezení předmětu zadávacího řízení, k některým krokům zadavatele v zadávacím řízení, k přehledu jednotlivých dodatků ke smlouvám a k obsahové stránce změnových listů stavby v souvislosti s veřejnou zakázkou č. 1 a č. 2 odkazují na body 1–25 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

II. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

10. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „**zákon**“)² k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokut za jejich spáchání, obdržel dne 1. 6. 2022 podnět k prošetření postupu obviněného ve veřejné zakázce.
11. Na základě uvedených informací v podnětu Úřad vyzval obviněného k zaslání dokumentace pořízené v souvislosti s předmětnými veřejnými zakázkami. Po přezkoumání dostupných podkladů Úřad získal pochybnosti o zákonnosti postupu obviněného, a proto dne 27. 2. 2023 zahájil správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0132/2023/VZ. Účastníkem řízení o přestupcích je podle § 256 zákona obviněný.

III. Napadené rozhodnutí

12. Dne 20. 7. 2023 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0132/2023/VZ, č. j. ÚOHS-27419/2023/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo pro zadávání veřejných zakázek stanovené v § 2 odst. 3 zákona, když část nadlimitní veřejné zakázky č. 2 nezadal v nadlimitním režimu v některém z úvahy přicházejících druhů zadávacího řízení uvedených v § 3 zákona, přestože s ohledem na ustanovení bodu 4.4 a bodu 4.9.2 dílu 2 přílohy č. 2c zadávací dokumentace veřejné zakázky č. 1 byla potřeba plnění realizovaného v rámci části veřejné zakázky č. 2 předvídatelná a toto plnění tvořilo jeden funkční celek zadávaný v časové souvislosti ve smyslu § 18 odst. 2 zákona s plněním, jež je předmětem veřejné zakázky č. 1, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a na předmět plnění předmětné části veřejné zakázky č. 2 uzavřel dne 22. 11. 2019 smlouvu o dílo č. 2.
13. Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí byla výrokem II napadeného rozhodnutí obviněnému uložena pokuta ve výši 200 000 Kč. Výrokem III napadeného rozhodnutí byla obviněnému uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
14. Úřad v odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí uvedl, že obě smlouvy o dílo představují (kromě části týkající se anti graffiti nátěru) jeden funkční celek, a proto měly být obě zadávány v nadlimitním režimu. Obviněný zadával veřejnou zakázku č. 2 jako samostatnou podlimitní sektorovou veřejnou zakázku na stavební práce a nijak se nezabýval možností aplikace ustanovení § 222 zákona.

² Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění ZZVZ k okamžiku zahájení zadávacího řízení. Postup Úřadu ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

15. V nyní posuzovaném případě obviněný postupoval při zadávání nadlimitní veřejné zakázky č. 1 na stavební práce týkající se rekonstrukce Negrelliho viaduktu v otevřeném zadávacím řízení, avšak mimo to zadal další stavební práce týkající se rekonstrukce Negrelliho viaduktu samostatně v rámci veřejné zakázky č. 2 totožnému vybranému dodavateli bez provedení zadávacího řízení, a to s odůvodněním, že jde o samostatnou podlimitní sektorovou veřejnou zakázku, kterou není s odkazem na § 158 odst. 1 zákona nutné zadávat v zadávacím řízení.
16. Úřad konstatoval, že veřejná zakázka č. 2 není samostatnou veřejnou zakázkou, nýbrž tvoří společně s veřejnou zakázkou č. 1 jedinou veřejnou zakázku zadávanou v časové souvislosti, jejíž potřebu mohl obviněný dopředu předvídat. S ohledem na textaci ustanovení § 18 odst. 2 zákona byl obviněný i při zadávání veřejné zakázky č. 2 povinen postupovat podle § 2 odst. 3 zákona a zadat ji v zadávacím řízení dle zákona, tj. v řízení odpovídajícím celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky č. 1 vč. veřejné zakázky č. 2, tedy rovněž v nadlimitnímu režimu.
17. Dále se Úřad zabýval otázkami provázanosti obou veřejných zakázek, když přezkoumával naplnění věcné, místní a časové souvislosti včetně otázky, zdali jsou obě plnění funkčně provázána, tzv. jestli obě veřejné zakázky lze hodnotit jako jeden funkční celek. Na základě posouzení těchto otázek, Úřad dospěl k závěru, že u veřejné zakázky č. 2 lze dovést její souvislost s veřejnou zakázkou č. 1, neboť obě tyto veřejné zakázky vykazují funkční celistvost (souvislost věcnou, funkční a místní) i časovou souvislost ve smyslu § 18 odst. 2 zákona. Dle názoru Úřadu je tedy nutno pohlížet na obě veřejné zakázky č. 1 a č. 2 jako na jednu veřejnou zakázku tvořící jeden funkční celek, resp. na veřejnou zakázku č. 2 pohlížet jako na další část veřejné zakázky č. 1.
18. K otázce aplikace ustanovení § 222 zákona na nyní posuzovanou věc Úřad uvedl, že dle názoru obviněného je veřejná zakázka č. 2 zcela samostatná podlimitní veřejná zakázka ve smyslu § 158 odst. 1 zákona. Předmětem správního řízení není posouzení souladu postupu obviněného s § 222 zákona, jelikož obviněný takto vůbec nepostupoval, když institut změny závazku dle § 222 zákona žádným způsobem neaplikoval. Argumentaci obviněného ohledně novelizace právní úpravy změnou závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku dle § 222 (resp. § 173) zákona Úřad nepovažoval za relevantní s ohledem na vedený přezkum postupu obviněného.
19. Úřad doplnil, že i pokud by přesto bylo uvažováno o posouzení postupu obviněného případnou optikou přípustnosti změny závazku dle § 222 zákona (včetně aplikace tohoto institutu v souladu se zásadou přednosti pozdější příznivější právní úpravy ve znění novelizované právní úpravy provedené zákonem č. 166/2023 Sb.), tak vzhledem k výše popsanému charakteru plnění obsaženém ve veřejné zakázce č. 2 si lze stěžít představit (i bez ohledu na finanční hodnotu tohoto plnění, resp. nepoužití finančního limitu 30 % původní hodnoty závazku v případě sektorových veřejných zakázek), že by bylo možné „dodatečně“ považovat (prokázat) všechny relevantní podmínky pro možnost aplikace § 222 zákona za splněné, a že by tak měl Úřad k možnosti postupu obviněného podle tohoto ustanovení zákona jakkoliv přihlídnout.

IV. Rozklad obviněného

20. Dne 7. 8. 2023 obdržel Úřad rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 21. 7. 2023. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

21. Obviněný úvodem svého rozkladu konstatuje, že nesprávnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívá v tom, že Úřad na posuzovanou věc neaplikoval ustanovení § 222 zákona. Dle názoru obviněného zákonná úprava tohoto ustanovení ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí (po novele zákona provedené zákonem č. 166/2023 Sb.) představuje pro něj příznivější právní úpravu, která zakládá zánik odpovědnosti obviněného za přestupek, kterým jej Úřad uznal vinným. Obviněný rovněž nesouhlasí s názorem Úřadu, že ustanovení § 222 zákona se nemá na věc vůbec aplikovat a rovněž nesouhlasí ani s domněnkou Úřadu, že pokud by se ustanovení § 222 zákona na posuzovanou věc aplikovalo, nebylo prokázáno splnění podmínek odst. 5 a odst. 6 ustanovení § 222 zákona.
22. I přesto, že se obviněný i nadále neztotožňuje se stěžejními závěry napadeného rozhodnutí, tj. že veřejné zakázky č. 1 a č. 2 tvoří jeden funkční celek a jednu veřejnou zakázku, tak v tomto rozsahu proti napadenému rozhodnutí nemá námitek.
23. Obviněný uvádí, že novelou provedenou zákonem č. 166/2023 Sb. došlo k úpravě ustanovení § 222 (resp. ustanovení § 173) zákona tak, že pro sektorové veřejné zakázky byl odstraněn limit 30 % kumulativního navýšení původní hodnoty závazku. Nová právní úprava je tak dle názoru obviněného pro něj příznivější, neboť při splnění podmínek ustanovení § 222 odst. 5 či 6 zákona by zadání veřejné zakázky č. 2 nebylo již dále přestupkem a odpovědnost obviněného by díky této nové příznivější právní úpravě zanikla.
24. Obviněný se v první řadě domnívá, že Úřad musí ve správním řízení o přestupku posoudit věc podle skutečného stavu zjištěného dle zásady materiální pravdy. Skutečnost, jak obviněný svůj postup odůvodňoval nebo jak věc právně kvalifikoval při zadání veřejných zakázek, není pro posouzení věci rozhodná.
25. Dle názoru obviněného není dostatečné ze strany Úřadu vyvrácena argumentace obviněného, pokud jde o původní představu obviněného o právním posouzení věci. Aby mohl Úřad konstatovat, že je postup obviněného nezákonný (a je tedy přestupkem), musí současně posoudit, zda zjištěný postup obviněného není dovolený podle některého jiného ustanovení zákona (v tomto případě § 173 ve spojení s § 222 zákona). Posouzení věci pak musí vycházet z toho, že obviněný zadal předmětné stavební práce (veřejnou zakázku č. 2) bez zadávacího řízení. Jednou z alternativ posouzení věci je možnost postup zadavatele posoudit optikou ustanovení § 222 zákona, tj. že stavební práce zadané ve veřejné zakázce č. 2 (smlouvy o dílo č. 2) představují změnu veřejné zakázky č. 1 (smlouvy o dílo č. 1).
26. Obviněný uvádí, že při úvaze o aplikaci ustanovení § 222 zákona na posuzovanou věc je nutné vycházet z hypotézy tohoto ustanovení. Obviněný na podporu svého tvrzení uvedl citaci ustanovení § 222 zákona, ve znění účinném do 15. 7. 2023: „*Není-li dále stanoveno jinak, nesmí zadavatel umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení podle tohoto zákona.*“ Dle názoru obviněného z citovaného ustanovení je lépe patrný fakt, že veřejná zakázka je původně zadána v zadávacím

řízení a zadavatel provede změnu v zadávacím řízení (změna smlouvy), aniž by o této změně konal nové zadávací řízení. Důvod, pro který obviněný nové zadávací řízení neuskutečnil, je dle jeho názoru nerozhodný. To, zda je právní jednání obviněného změnou závazku podle ustanovení § 222 zákona, je třeba posuzovat materiálně. Změnou je tedy jakákoliv právní skutečnost mající dopad na obsah závazku, a to bez ohledu na její formu, tj. včetně faktického jednání či opomenutí zadavatele. Pokud tedy zadavatel zadal bez nového zadávacího řízení dodatečné stavební práce, které mají věcný dopad na veřejnou zakázku č. 1, jsou od ní neoddělitelné a byly zadány témuž zhotoviteli v době trvání původního závazku, je nutno tyto práce posoudit dle ustanovení § 222 zákona.

27. Úřad hodnotí provedení podstatných změn závazku jako zadání veřejné zakázky bez zadávacího řízení, tj. dle stejného zákonného ustanovení, podle kterého posoudil podezření na přestupek zadavatele. Obviněnému z tohoto přístupu tedy vyplývá, že každé zadání dodatečných prací bez zadávacího řízení lze posoudit i podle ustanovení § 222 zákona a současně nemůže obstát argument Úřadu, že posouzení souladu postupu zadavatele s ustanovením § 222 zákona není předmětem správního řízení – jedná se totiž o stejné přestupkové ustanovení.
28. Dle názoru obviněného je třeba věc posuzovat podle skutečného stavu, tj. zadání dodatečných stavebních prací ke změně veřejné zakázky č. 1 bez nového zadávacího řízení bez ohledu na to, jakým formálním postupem zadavatel k tomuto stavu dospěl. Posouzení dodatečných prací jako změny dle ustanovení § 222 zákona nebrání ani to, pokud jsou zadány samostatnou smlouvou (k tomu obviněný odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 6. 2021, č. j. 62 Af 15/2018-217)³. Na základě citovaného rozsudku obviněný uvádí, že judikatura připouští, aby byly jako změna dle ustanovení § 222 zákona posouzeny dodatečné stavební práce, které byly zadány samostatnou smlouvou, což je přesně postup, kterým obviněný dodatečné stavební práce zadal ve smlouvě o dílo č. 2 čímž *de facto* provedl změny závazku smlouvy o dílo č. 1.
29. V závěru rozkladu obviněný uvádí, že se neztotožňuje s argumentací Úřadu ve vztahu k neaplikování ustanovení § 222 zákona s ohledem na odstavce 5 a 6 tohoto ustanovení, kde Úřad uvedl, že: *„si lze stěžít představit, že by bylo možné dodatečně považovat (prokázat) všechny relevantní podmínky pro možnost aplikace § 222 za splněné.“*
30. Ačkoliv Úřad podmínky nijak nekonkretizuje, obviněný se domnívá, že Úřad měl právě na mysli podmínky pro užití ustanovení § 222 zákona s ohledem na nezbytnost a nepředvídatelnost dalších stavebních prací (odstavce 5 a 6 ustanovení § 222 zákona).
31. V souhrnu v této části rozkladu obviněný uvádí, že pouze věděl, že některé části konstrukce nemohly být předem prozkoumány, a proto nelze předem vyloučit, že po jejich odkrytí bude zjištěn špatný stav vyžadující sanační práce. Žádné konkrétní poznatky o stavu těchto částí konstrukce obviněný neměl a ani mít nemohl i s vynaložením řádné péče. Dle názoru obviněného nelze dovozovat, že měl předvídat něco, o čem objektivně nemohl mít žádné informace. Za tohoto stavu věci tedy obviněný nemohl dodatečné stavební práce tvořící veřejnou zakázku č. 2 žádným způsobem vtělit do veřejné zakázky č. 1. Při zadávání veřejné

³ Obviněný cituje z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 10. 2019, č. j. 62 Af 15/2018-217, který však byl rozsudkem NSS zrušen, ve stejné věci znovu rozhodl krajský soud rozsudkem ze dne 3. 6. 2021, č. j. 62 Af 15/2018-259. Oba citované rozsudky však pracují se stejným názorem shodně. – pozn. předsedy Úřadu.

zakázky č. 1 by totiž obviněný nebyl schopen tyto práce specifikovat, a to ani co do druhu, ani co do rozsahu.

32. Obviněný svoji argumentaci uzavřel konstatováním, že výše popsaný skutkový stav, který je založen na podkladech rozhodnutí, poskytuje dostatečnou oporu pro závěr, že podmínka nepředvídatelnosti dle ustanovení § 222 odst. 6 zákona byla splněna. Dle názoru Úřadu „provedení rekonstrukce Negrelliho viaduktu dle veřejné zakázky č. 1 nebylo možné bez provedení aktualizovaných sanačních prací dle veřejné zakázky č. 2.“ Z citovaného závěru obviněný dovozuje právě potřebnost prací pro dokončení veřejné zakázky č. 1 bez dalšího, a to jak v režimu nutnosti pro dokončení dle ustanovení § 222 odst. 5 zákona, tak i v režimu „potřeby“ takových prací dle ustanovení § 222 odst. 6 zákona.

Závěr rozkladu

33. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že se správní řízení zastavuje na základě ustanovení § 257 písm. f) zákona.

V. Řízení o rozkladu

34. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis společně se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

35. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“) přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
36. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl v rozporu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k dalšímu projednání.

VI. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání

K důvodům zrušení výroku I napadeného rozhodnutí

37. Z obsahu rozkladu je zřejmé, že obviněný nesouhlasí s posouzením Úřadu ohledně toho, že obě smlouvy o dílo představují (kromě části týkající se anti graffiti nátěru) jeden funkční celek. Vůči této části ale nepodal žádné konkrétní rozkladové námitky. Obviněný tedy založil celý svůj rozklad na argumentaci ohledně (ne)aplikace ustanovení § 222 zákona.
38. Podle závěrů Úřadu plnění veřejné zakázky č. 1 tvoří s plněním č. 2 komplexní neoddělitelné plnění. Zadavatel potřebu prací realizovaných v rámci veřejné zakázky č. 2 sám předpokládal již při přípravě veřejné zakázky č. 1.

39. Ačkoliv obviněný nesměruje konkrétní námitky do posouzení týkajícího se závěru o funkčním celku, považují za vhodné se alespoň z hlediska zákonnosti ve stručnosti vyjádřit i k této části napadeného rozhodnutí.
40. Při posuzování otázky, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem či nikoliv, je mj. nutné vyřešit otázku přítomnosti funkčního celku a časové souvislosti. Předmětem tohoto správního řízení je posouzení celkem dvou „veřejných zakázek“, přičemž jedna byla zadávána otevřeném zadávacím řízení a druhá na základě výjimky dle § 158 odst. 1 ZZVZ mimo zadávací řízení. V obdobných případech se zásadně posuzuje i otázka, zda byla naplněna věcná, místní a funkční souvislost, tj. otázka, zda předmětné veřejné zakázky spolu dohromady utváří funkční celek. Otázka časové souvislosti přistupuje jako druhá samostatná kategorie, která musí být rovněž dána, aby bylo možné konstatovat, že zadavatel měl povinnost sečíst předpokládané hodnoty všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti.
41. Skutečnost, že dvě výše uvedené veřejné zakázky spolu tvoří funkční celek, obviněný konkrétně nerozporuje, jen s ní nesouhlasí. Úřad uvedl, že je třeba na posouzení veřejné zakázky ve smyslu jednoho funkčního celku pohlížet z materiálního hlediska, tudíž zkoumat funkční (tj. zejm. věcnou, místní) provázanost jednotlivých částí (kontraktů), a to z toho pohledu, zda ve své komplexitě slouží jednomu účelu. Funkčním celkem se rozumí taková provázanost, kdy pouze realizace všech částí zajistí řádné fungování celku, a to nejen z technického pohledu, ale i z pohledu výsledku záměru zadavatele. V tomto případě tedy funkčním celkem lze chápat stavební práce, jejichž účelem byla rekonstrukce Negrelliho viaduktu spočívající v kompletní modernizaci této železniční stavby a její uvedení do stavu, který odpovídá závazným technickým parametrům železniční trati dané traťové třídy zatížení, tj. včetně zátěžových parametrů.
42. S obecnými východisky při posuzování funkčního celku a s argumentací Úřadu k jednotlivým souvislostem uvedenou v bodech 66–151 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterých se Úřad zabýval otázkou, zda předmětná plnění tvoří jednu veřejnou zakázku, se ztotožňují. V souladu s Úřadem mám tedy za to, že v posuzovaném případě je nutno pohlížet na obě řešené veřejné zakázky č. 1 a č. 2 jako na jednu veřejnou zakázku tvořící jeden funkční celek, resp. na veřejnou zakázku č. 2 jako na další část veřejné zakázky č. 1. Na podporu výše uvedeného dále odkazuji zejména na bod 18 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2023, č. j. 9 As 205/2022-51, který „potvrdil“ rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2022, č. j. 62 Af 46/2021-68.
43. Po posouzení funkčního celku Úřad v bodu 157 napadeného rozhodnutí uvedl: „[p]řistoupl-li obviněný k zadání plnění obsaženého ve veřejné zakázce č. 2 tak, že toto plnění zadal samostatně s odůvodněním, že dle jeho názoru jde o zcela samostatnou podlimitní veřejnou zakázku ve smyslu § 158 odst. 1 zákona, není předmětem daného správního řízení posouzení souladu postupu obviněného s § 222 zákona, jelikož obviněný takto vůbec nepostupoval, když institut změny závazku dle § 222 zákona žádným způsobem neaplikoval. Argumentace obviněného ohledně novelizace právní úpravy změn závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku dle § 222 (resp. § 173) zákona tak není relevantní z hlediska Úřadem v tomto správním řízení vedeného přezkumu postupu obviněného, přičemž obviněný ani nijak v průběhu správního řízení konkrétně nedokládá, že by všechny podmínky pro aplikaci institutu změny závazku například dle § 222 odst. 5 nebo 6 zákona byly splněny. Mimo to v této souvislosti Úřad

podotýká, že i pokud by přesto bylo uvažováno o posouzení postupu obviněného případnou optikou přípustnosti změny závazku dle § 222 zákona (včetně aplikace tohoto institutu v souladu se zásadou přednosti pozdější příznivější právní úpravy ve znění novelizované právní úpravy provedené zákonem č. 166/2023 Sb.), tak vzhledem k výše popsanému charakteru plnění obsaženém ve veřejné zakázce č. 2 (u něhož bylo dovozeno, že již od počátku tvořilo s předmětem veřejné zakázky č. 1 jeden funkční celek, resp. předmětné plnění již vyplývalo ze zadávacích podmínek veřejné zakázky č. 1, a že potřeba jeho realizace byla v době přípravy veřejné zakázky č. 1 tedy předvídatelná), si lze stěží představit (i bez ohledu na finanční hodnotu tohoto plnění, resp. nepoužití finančního limitu 30 % původní hodnoty závazku v případě sektorových veřejných zakázek), že by bylo možné ‚dodatečně‘ považovat (prokázat) všechny relevantní podmínky pro možnost aplikace § 222 zákona za splněné, a že by tak měl Úřad k možnosti postupu obviněného podle tohoto ustanovení zákona jakkoliv přihlédnout.“

44. Úřad tak dospěl k závěru, že pokud zadavatel v době zadání veřejné zakázky č. 2 nezvažoval a nezabýval se otázkou změny závazku (smlouvy o dílo č. 1) ve smyslu ustanovení § 222 zákona a nepostupoval dle něj, pak obviněný ustanovení § 222 zákona vůbec neaplikoval, a tudíž postup obviněného dle tohoto paragrafu není předmětem správního řízení. Doplňující argumentaci obviněného ve vztahu k novelizaci právní úpravy změn závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku dle ustanovení § 222 zákona (resp. § 173 zákona) označil Úřad za nerelevantní z hlediska vedeného přezkumu v rámci prvostupňového správního řízení.
45. Předseda Úřadu tento pohled Úřadu na věc nesdílí. Správní řízení vedené ve věci možného spáchání přestupku je z hlediska procesních principů správního řízení řízením ovládaným primárně zásadou vyšetřovací (vyhledávací). Dle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu platí, že: *„Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“*
46. K podrobnějšímu výkladu této zásady lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 31/2023-26 ze dne 9. 3. 2023, ve kterém soud dospěl k následujícím závěrům: *„Z výše uvedeného vyplývá, že povinností stěžovatelky bylo v řízení o přestupku tvrdit skutečnosti, pro které zadala zakázky v JŘBU, a tyto skutečnosti prokázat. Stěžovatelka tedy nesla odpovědnost za skutkovou rovinu. Od této skutkové roviny je nicméně třeba oddělit rovinu právní, která spočívá v subsumpci zjištěného skutkového stavu pod právní normy upravující jednotlivé důvody JŘBU (§ 63 až § 66 ZZVZ). (...) Právní kvalifikace důvodů použití JŘBU, kterou stěžovatelka zachytila v tzv. rodných listech veřejných zakázek a písemných zprávách zadavatele k veřejné zakázce, není pro stěžovatelku ani žalovaného závazná. To stejné se týká i právní kvalifikace důvodů užití JŘBU prezentované stěžovatelkou v řízení o přestupku v rámci její obhajoby. Zatímco stěžovatelka byla povinna skutkově vymezit důvody, pro něž použila JŘBU, a tyto důvody po skutkové stránce prokázat, byl žalovaný odpovědný za správnost právního posouzení těchto důvodů. Jeho právní posouzení se nemělo omezit pouze na právní normu, které se stěžovatelka dovolávala, nýbrž mělo být provedeno i ve vztahu k jiné právní normě, jejíž hypotéza by byla naplněna. Stěžovatelce tedy (i s ohledem na absenci prvků koncentrace řízení v řízení o přestupku) nic nebránilo změnit právní kvalifikaci skutkových důvodů užití JŘBU, které uvedla v zadávací dokumentaci.“* Ačkoli se citovaný rozsudek týká

podmínek pro jednací řízení bez uveřejnění, je dle mého názoru v obecné rovině příléhavý i danou věc.

47. Jinými slovy povinností správního orgánu je zabývat se postupem obviněného ve vztahu k zákonu ve své komplexnosti. Není tedy rozhodné, jakým způsobem obviněný svůj postup „formálně“ nazve či jak jej odůvodňuje (to dokonce i v rámci správního řízení). Povinností obviněného však zůstává tvrdit a prokázat skutkové okolnosti jeho postupu. Na druhé straně je pak úlohou Úřadu prokázat skutkový stav podřadit pod relevantní právní normy. Není však úlohou Úřadu vyvrátit či zkoumat možné nesplnění podmínek pro jakýkoliv myslitelný postup zadavatele či jakékoliv myslitelné výjimky v zákoně, ale jen těch, které jsou relevantní pro daný postup zadavatele (v tomto případě navíc obviněným poukazovaný a Úřadem v obecné rovině možný či přípustný).
48. Pokud se na vývoj přezkoumávaného případu podíváme od konce, zjistíme, že obviněný smlouvu o dílo č. 2 nesoutěžil, tzn. že smlouva o dílo č. 2 nebyla zadána v některém druhu zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 3 zákona. Dle zjištěných skutečností, které obviněný podpořil i svými vyjádřeními, se obviněný rozhodl pro postup mimo zadávací řízení, protože hodnota veřejné zakázky č. 2, resp. cena sjednaná ve smlouvě o dílo č. 2 nepřesahovala finanční limit stanovený pro nadlimitní veřejné zakázky dle ustanovení § 4 nařízení vlády č. 172/2016 ze dne 11. 5. 2016 o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek (dále jen „**nařízení vlády**“). Současně však obviněný ve vyjádření k podkladům podrobněji argumentoval, že předmětem správního řízení je ve skutečnosti také posouzení souladu postupu zadavatele s ustanovením § 222 zákona a že jeho postup by byl souladný se zákonem.
49. S přihlédnutím k závěru o tom, že se jedná o jednu veřejnou zakázku, a k výše uvedenému rozsudku Nejvyššího správního soudu se tedy Úřad měl zabývat i jinými důvody, které by mohly ospravedlnit postup zadavatele mimo zadávací řízení, obzvláště v situaci, kdy obviněný sám během prvostupňového správního řízení přímo upozornil Úřad na ustanovení § 222 zákona (včetně jeho novelizace z července 2023 a relevantní judikatury zabývající se právě otázkou změny původního závazku prostřednictvím uzavření další „samostatné“ smlouvy, která je zadávána jako další samostatná veřejná zakázka).
50. V této návaznosti je nutno odkázat na obviněným zmíněný rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „**krajský soud**“) ze dne 4. 10. 2019, č. j 62 Af 15/2018-217, resp. rozsudek ve stejné věci ze dne 3. 6. 2021, č. j. 62 Af 15/2018-259, který je na tuto věc příléhavý a skutečně aprobejuje praxi zadavatelů, kteří změni původní závazek novou smlouvou (nikoliv dodatkem k původní smlouvě).
51. Zmíněný rozsudek krajského soudu konkrétně uvádí, že: *„z citovaných pasáží obou smluv vyplývá, že účelem ,navazující‘ smlouvy bylo upravit – tedy změnit – závazek z původní smlouvy o dílo. V úvahu tak – jako pro žalobce příznivější pozdější právní úprava – přichází aplikace § 222 odst. 4, 5 nebo 6 ZZVZ, kde jsou stanoveny podmínky, za kterých může být závazek ze smlouvy na veřejnou zakázku dodatečně, a to i opakovaně, měněn, aniž by se jednalo o podstatnou změnu smlouvy, a aniž by tato změna musela být výsledkem samostatného zadávacího řízení (§ 222 odst. 1 ZZVZ).“*
52. Předseda Úřadu tento názor krajského soudu sdílí a považuje ho za logický. Tento závěr pak odpovídá i výše uvedenému rozsudku Nejvyššího správního soudu. Ať už tedy zadavatel změni

původní závazek dodatkem ke smlouvě nebo uzavře další samostatnou smlouvu v zadávacím řízení či mimo něj, je v případech, kdy se jedná o plnění v rámci jedné veřejné zakázky, třeba zabývat se i otázkou aplikace ustanovení § 222 ZZVZ na postup zadavatele, a to i v situacích, kdy zadavatel jeho aplikaci nezamýšlel či výslovně postupoval podle jiných ustanovení, jako tomu bylo v nyní posuzovaném případě, kdy se dle právní kvalifikace zadavatele jednalo o zadávání samostatné podlimitní sektorové veřejné zakázky, kterou není s odkazem na § 158 odst. 1 zákona nutné zadávat v zadávacím řízení. Výsledek je totiž v obou případech stejný. Jedná se o související plnění, zadavatel navazující část plnění nesoutěží a zadává ji témuž dodavateli. Povaha změny závazku se z materiálního hlediska nemění, ať už je způsobena uzavřením dodatku k původní smlouvě či uzavřením samostatné smlouvy. I dodatek je dvoustranný právní akt, při jehož uzavření rovněž musí dojít ke shodě obou stran smlouvy.

53. Úřad tedy měl povinnost posoudit věc podle skutečného stavu zjištěného v souladu se zásadou materiální pravdy. Odůvodnění postupu obviněného pro postup mimo zadávací řízení nebylo pro posouzení věci rozhodné. Úřad v reakci na tvrzení obviněného ve vztahu k (ne)aplikaci ustanovení § 222 zákona zaujal stanovisko uvedené v bodu 157 napadeného rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené za prvé nesouhlasím se závěrem Úřadu, že posouzení postupu obviněného dle § 222 není předmětem správního řízení. Za druhé je pochopitelné, že se Úřad v návaznosti na předchozí závěr nedostatečně zabýval aplikací § 222 a bez hlubšího odůvodnění se omezil na obecné konstatování a vyjádření své domněnky, že *„si lze stěžít představit, že by bylo možné dodatečně považovat (prokázat) všechny relevantní podmínky pro možnost aplikace § 222 za splněné.“* Nicméně tyto závěry byly nesprávné. Napadené rozhodnutí nelze hodnotit jako nepřezkoumatelné, neboť Úřad se předmětným tvrzením obviněného ve vztahu k § 222 ZZVZ zabýval a z odůvodnění napadeného rozhodnutí je seznatelné, jakými úvahami se řídil a proč se aplikací § 222 ZZVZ podrobně či meritorně nezabýval. S ohledem na závěr, že posouzení postupu zadavatele i podle ustanovení o změně závazku spadá do předmětu správního řízení, mám za to, že takové posouzení v napadeném rozhodnutí chybí, neboť zmiňovaný bod 157 odůvodnění napadeného rozhodnutí není v tomto ohledu dostatečný.
54. Úřad však má z části pravdu (při posuzování funkčního celku), neboť obviněný skutečně při přípravě veřejné zakázky č. 1 sám předpokládal potřebu prací realizovaných v rámci veřejné zakázky č. 2. Úřad správně uvedl, že účelem veřejné zakázky č. 2 byly další práce, které musely být provedeny právě proto, aby mohlo být dosaženo záměru stanoveného obviněným pro veřejnou zakázku č. 1, tj. pro uvedení mostních objektů do stavebně-technicky odpovídajícího stavu. Úřad rovněž správně dovodil, že práce prováděné v rámci veřejné zakázky č. 2 byly nepostradatelně nutné k naplnění účelu veřejné zakázky č. 1, když bez jejich realizace by účelu veřejné zakázky č. 1 nebylo možné dosáhnout a že plnění realizované v rámci jednotlivých veřejných zakázek tedy nemůže být poskytováno bez vzájemné provázanosti – provedení rekonstrukce Negrelliho viaduktu dle veřejné zakázky č. 1 nebylo možné bez provedení aktualizovaných sanačních prací dle veřejné zakázky č. 2 a samostatné provedení sanačních prací dle veřejné zakázky č. 2 by nebylo bez veřejné zakázky č. 1 technicky možné. Nicméně tento závěr žádným způsobem neřeší otázku předvídatelnosti a nezbytnosti stavebních prací v rámci veřejné zakázky č. 2, jakožto změny závazku ve smyslu § 222 ZZVZ.
55. V nyní posuzované věci nelze po obviněném rozumně požadovat, aby měl naprosto přesný a určitý odhad všech víceprací a jejich rozsahu. Předvídatelnost či nepředvídatelnost může mít

u složitých veřejných zakázek na stavební práce řadu aspektů, co do charakteru a co do rozsahu požadovaných prací. Je třeba rozlišovat předvídatelnost rozhodnou pro učinění závěru o funkčním celku jedné veřejné zakázky a konkrétní předvídatelnost rozhodnou pro posouzení změny závazku. Nelze tedy jednoduše převzít závěry ohledně předvídatelnosti dovozené při posuzování funkčního celku a bez dalšího je použít v rámci posuzování naplnění podmínek změny závazku. Jinými slovy zadavatelé mohou předvídat, že se potřeba nějakých prací s jistotou v budoucnu objeví (posuzování funkčního celku), ale mohou se ocitnout v situaci jako obviněný, kdy přesný odhad je dle jeho tvrzení v zásadě neproveditelný ať už z technického či ekonomického hlediska (posuzování naplnění § 222 odst. 6 ZZVZ).

56. V tomto případě byly dodatečné stavební práce důsledkem doplňkového restaurátorského průzkumu, který nebylo možné realizovat před zpřístupněním původně zakrytých míst, resp. nebylo možné tento průzkum provést v celém rozsahu, aby obviněný dokázal zjistit s naprostou přesností stav jednotlivých částí Negrelliho viaduktu a aby byl schopen konkrétně popsat a kvantifikovat požadované stavební práce, neboť stav celého Negrelliho viaduktu nebyl na všech místech stejný. Jednotlivé části Negrelliho viaduktu byly v různém stavebně-technickém stavu a vyžadovaly jiné druhy stavebních činností a zásahů, a to i v různém rozsahu. Tím však není řečeno, že obviněný podmínky aplikace § 222 ZZVZ naplnil. To musí být teprve předmětem dokazování a hodnocení Úřadem v novém projednání věci.
57. S ohledem na výše uvedené jsem tedy dal za pravdu námitkám rozkladu a výrok I napadeného rozhodnutí ruším.

K důvodům zrušení výroku II a III napadeného rozhodnutí

58. Výroky II a III ukládající pokutu a paušální náklady řízení jsou přímo závislé na výroku I napadeného rozhodnutí, jenž konstatuje spáchání přestupku. Samostatně nemohou obstát, a proto oba tyto zmíněné výroky též ruším.

Závazný právní názor pro následující postup Úřadu

59. Pro řízení o rozkladu platí dle § 152 odst. 5 správního řádu právní úprava odvolání, pokud to nevyklučuje povaha věci. Ve smyslu § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu může odvolací orgán zrušit napadené rozhodnutí a věc v tomto rozsahu vrátit orgánu prvního stupně k novému projednání společně s právním názorem, kterým je orgán prvního stupně vázán.
60. V novém projednání věci je Úřad povinen ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zohlednit závazné právní názory vyslovené v tomto rozhodnutí. Konkrétně Úřad také posoudí, zda je možno postup zadavatele podřadit pod některé z ustanovení týkajících změn závazku, resp. § 222 ZZVZ, a rovněž posoudí, zda není pozdější právní úprava pro obviněného příznivější. Závěr, ke kterému Úřad v novém rozhodnutí dospěje, musí být podložen přezkoumatelným a jednoznačným odůvodněním.

VII. Závěr

61. Po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je stiženo nezákonností z důvodu nesprávného posouzení věci Úřadem. Protože tuto jeho nezákonnost nebylo možné napravit přímo v řízení o rozkladu změnou napadeného rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, jelikož by tím zadavateli hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se (podat rozklad), nastaly podmínky podle § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu

ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání. Úřad se v jeho rámci bude řídit závazným právním názorem, který je vyjádřen v tomto rozhodnutí.

62. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které je nutno napadené rozhodnutí zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Správa železnic, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy